

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับคุณลักษณะในการพัฒนา
ด้านการแก้ปัญหาและด้านการมุ่งพัฒนา

ชื่อผู้เขียน : นายสุพจน์ พึ่งพุ่มแก้ว

ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต : สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

รองศาสตราจารย์	เขียน	ไชยศร	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	อรรณพ	คุณพันธ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์	ดร.ณ	ทามุตรระกุล	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ อันได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานที่เป็นระบบ การเปิดรับ ล้อมวลชนและสถานภาพ ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน กับคุณลักษณะในการ พัฒนาด้านการแก้ปัญหาและด้านการมุ่งพัฒนา เพื่อหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยทั้ง 6 ประการร่วมกัน กับคุณลักษณะ ในการพัฒนาด้านการแก้ปัญหาและด้านการมุ่งพัฒนา รวมทั้งหา ปัจจัยที่เหมาะสม ในการใช้พยากรณ์คุณลักษณะ ในการพัฒนาด้านการแก้ปัญหาและด้านการมุ่งพัฒนา และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์จากปัจจัยที่เหมาะสม เพื่อพยากรณ์คุณลักษณะ ในการพัฒนาด้านการ แก้ปัญหาและด้านการมุ่งพัฒนา โดยทำการศึกษากับนักเรียน ที่กำลังเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 375 คน จากโรงเรียนในสังกัด กรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ใน จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน จากการใช้เครื่องมือ 8 ฉบับ ในการรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอส/พีซีพีลัส (SPSS/PC⁺) ปรากฏผลโดยสรุป ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะในการแก้ปัญหา ได้แก่ ความมีเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์และสถานภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน โดยที่ปัจจัยทั้ง 3 ประการนี้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกปัจจัย ส่วนปัจจัยอื่นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะในการมุ่งพัฒนา ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานที่เป็นระบบและการเปิดรับสื่อมวลชน โดยที่ปัจจัยทั้ง 4 ประการนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกปัจจัย ส่วนปัจจัยอื่นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคูณ (R) ระหว่างปัจจัยทั้ง 6 ประการร่วมกัน กับคุณลักษณะในการแก้ปัญหาและคุณลักษณะในการมุ่งพัฒนา เป็น .3336 และ .3627 ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่เหมาะสมที่สุด ที่ใช้ร่วมกันพยากรณ์คุณลักษณะในการแก้ปัญหา คือ ความมีเหตุผล (rs) ความคิดสร้างสรรค์ (cr) และสถานภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน (st) โดยสามารถพยากรณ์ได้ ประมาณร้อยละ 10.98 ส่วนปัจจัยที่เหมาะสมที่สุดที่ใช้ร่วมกันพยากรณ์คุณลักษณะในการมุ่งพัฒนา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (am) การทำงานที่เป็นระบบ (sy) และความคิดสร้างสรรค์ (cr) โดยสามารถพยากรณ์ได้ประมาณร้อยละ 12.63

4. สมการพยากรณ์จากปัจจัยที่เหมาะสม ที่ใช้พยากรณ์คุณลักษณะในการแก้ปัญหา และคุณลักษณะในการมุ่งพัฒนา สามารถเขียนได้ดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์คุณลักษณะในการแก้ปัญหา

$$\hat{Y}_{pb} = .1573 X_{rs} + .0446 X_{cr} - 1.0910 X_{st} + 8.7151 \quad (\text{คะแนนดิบ})$$

$$\hat{Z}_{pb} = .1884 Z_{rs} + .1992 Z_{cr} - .1662 Z_{st} \quad (\text{คะแนนมาตรฐาน})$$

4.2 สมการพยากรณ์คุณลักษณะในการมุ่งพัฒนา

$$\hat{Y}_{dv} = .1848 X_{am} + .5096 X_{sy} + .0911 X_{cr} + 41.9536 \quad (\text{คะแนนดิบ})$$

$$\hat{Z}_{dv} = .1926 Z_{am} + .1973 Z_{sy} + .1675 Z_{cr} \quad (\text{คะแนนมาตรฐาน})$$

Thesis Title : The Relationships between Some Particular Factors and Characteristics for Self-Improvement in Problem-Solving and Self-Development

Author : Mr. Suphot Pongpoomkaew

M.Ed. : Research and Statistics in Education

Examining Committee :

Assoc. Prof. Phian Chaisorn Chairman

Assist.Prof. Aunnop Koonphandh Member

Assoc. Prof. Daroon Hantrakul Member

Abstract

The purposes of this study were : to investigate the relationships between each of some factors (achievement motive, reasoning, creative thinking, system approach, gain from mass media and role in school student activities) and self-improvement characteristics in problem-solving and self-development; to calculate the multiple correlations between the six factors and self-improvement characteristics; to find appropriate factors and to construct prediction equations for predicting those characteristics.

Three hundred and seventy-five secondary school students from public and private schools in Chiang Mai were sampled to use 8 data gathering instruments. The data were analyzed by using SPSS/PC⁺ computer program. The findings were as follows :

1. Problem-solving characteristics correlated significantly at .01 level to reasoning, creative thinking and role in school student activities. Self-development characteristics correlated significantly at .01 level to achievement motive, system approach,

creative thinking and gain from mass media. Other factors did not significantly correlate.

2. The multiple correlations between the combination of 6 factors and problem-solving characteristics and self-development characteristics were .3336 and .3627 respectively.

3. Reasoning (rs), creative thinking (cr) and role in school student activities were the most appropriate for prediction and can be used to predict about 10.98 percents of problem-solving characteristics. Achievement motive (am), system approach (sy) and creative thinking were the most appropriate for prediction and can be used to predict about 12.63 percents of self-development characteristics.

4. The appropriate equations for prediction of problem-solving characteristics and self-development characteristics were :

4.1 The Prediction equations for predicting problem-solving characteristics.

$$\hat{Y}_{pb} = .1573 X_{rs} + .0446 X_{cr} - 1.0910 X_{st} + 8.7151 \quad (\text{raw scores})$$

$$\hat{Z}_{pb} = .1884 Z_{rs} + .1992 Z_{cr} - .1662 Z_{st} \quad (\text{standard scores})$$

4.2 The Prediction equations for predicting self-development characteristics.

$$\hat{Y}_{dv} = .1848 X_{am} + .5096 X_{sy} + .0911 X_{cr} + 41.9536 \quad (\text{raw scores})$$

$$\hat{Z}_{dv} = .1926 Z_{am} + .1973 Z_{sy} + .1675 Z_{cr} \quad (\text{standard scores})$$